

Arrest

nr. 64 923 van 15 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 17 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. DE WAEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 2 januari 1980 te Mutengene (Fako Division, South-West Region). U kreeg twee kinderen wiens vaders respectievelijk (F.K.G.) en (F.R.) zijn. Met (F.K.G.), de vader van uw oudste zoon, had u niet echt een relatie. Met (F.R.), de vader van uw jongste zoon had u wel een echte relatie. Jullie waren ongeveer tien jaar samen. (F.R.) was echter nogal gewelddadig en hij sloeg u vaak. U was gefrustreerd door de leugens van mannen. U praatte over uw problemen met (J.) die net zoals u als kleermaker bij uw oom werkte. (J.) gaf u steeds raad. Op een keer masseerde ze uw nek en begon ze u aan te raken. Ze stelde u gerust, zei u te ontspannen en u te laten gaan. Die dag keerde u pas laat terug naar huis. Zo begon u een relatie met (J.). Toen jullie al bijna een jaar een relatie hadden in 2007 en u de nacht doorbracht bij (J.) werden jullie naakt op bed betrapt door de huisbazin van (J.). Ze begon te roepen. Er kwamen veel mensen op

af waaronder ook (F.R.). Jullie werden geslagen. Jullie werden naar het wijkhoofd gebracht. De jongeren wilden dat hij jullie aan hen zou overleveren. Hij weigerde dit en deed u beloven (J.) niet meer te zullen zien. Jullie mochten het paleis verlaten. De vrouwen van het wijkhoofd drongen er echter op aan te wachten tot de jongeren verdwenen waren voordat jullie het paleis zouden verlaten. Uw moeder en uw oom brachten u naar een traditionele medicijnenman voor verzorging. U bleef daar ongeveer een maand. Toen kwam (J.) gekleed als een moslima u opzoeken. Ze zei u zich ook zo te verkleden opdat jullie niet herkend zouden worden. Zo gingen jullie naar Thiko. Daar verbleven jullie bijna twee jaar in een wijk waar moslims wonen. Jullie verbleven bij een oude vrouw. Op een dag zei een vrouw van Full Gospel kerk waar jullie soms heen gingen dat de mensen in Mutengene het jullie misschien vergeven hadden maar dat ze dat hier niet zouden doen. De daaropvolgende nacht kon u de slaap niet vatten. Jullie wilden de volgende ochtend weggaan uit Thiko. Voor jullie vertrek vond (F.R.) jullie echter terug. Hij had andere mensen meegebracht. Jullie werden wederom geslagen. Jullie slaagden erin een bus in te vluchten. De chauffeur stemde ermee in jullie mee te nemen. Hij bracht jullie naar Douala. Jullie waren maar pover gekleed omdat jullie hals over kop hadden moeten vertrekken. Een meisje sprak jullie aan. Ze bracht jullie naar een bordeel. Jullie mochten daar verblijven op voorwaarde dat jullie zouden werken als prostituees. U deed dit. (J.) kon niet verdragen dat een man haar aanraakte en dus deed ze het niet. Jullie waren het niet altijd eens en hadden soms ruzie. U leerde zuster (B.) kennen aan een kraampje waar vis verkocht werd. Stilaan raakten jullie erg goed bevriend. (J.) was jaloers. Jullie hadden hierdoor nog meer ruzies. Uiteindelijk ging (J.) zonder iets te zeggen weg en trok u in bij zuster (B.). (B.) zorgde ervoor dat u bij de pastor van de kerk kon inwonen en voor hem kon kuisen. De pastor behandelde u niet altijd even goed en liet u soms perverse dingen doen. Uiteindelijk vertelde u (B.) waarom u naar Douala gekomen was en zei u haar ook dat u niet bij de pastor kon blijven. (B.) zou proberen u te helpen. U kreeg een paspoort van haar cadeau. U stal wat geld van de pastor om een vliegtuigticket te kopen. Op 3 januari 2010 verliet u Kameroen. Op 4 januari 2010 kwam u in België toe waar u op 6 januari 2010 te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielprocedure startte.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in Kameroen vervolgd werd omdat u een relatie had met een vrouw (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd.20 mei 2010, hierna CGVS I, pp.8-9 en gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21 juni 2010, hierna CGVS II, pp.9-10).

Vooreerst dient gesteld te worden dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal met betrekking tot uw lesbische geaardheid weinig geloofwaardig waren.

Zo dienen een aantal ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de verklaringen die u aflegde aangaande de beleving van uw geaardheid en de bewustwording hiervan. U vertelde op het Commissariaat-generaal dat toen (J.) u voor het eerst aanraakte uw gevoelens waren zoals u zich bij een man zou voelen (zie gehoorverslag CGVS I, p.5). U gaf aan dat u door de relatie met (J.) mannen kon vergeten en dat u zich bij haar beter voelde dan bij een man die constant uw hart zou breken (zie gehoorverslag CGVS I, p.5). U bevestigde dat voor u (J.) leerde kennen u zich nooit aangetrokken had gevoeld tot vrouwen (zie gehoorverslag CGVS II, p.2). U herhaalde dat toen (J.) u masseerde u fysiek iets gelijkaardigs voelde zoals u dat bij een man ook zou voelen en dat u daarom een relatie met haar begon (zie gehoorverslag CGVS II, p.2). Toen u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd hoe u zich in de toekomst ziet, met een vrouw of met een man, repliceerde u dat u het nog niet echt beslist hebt, dat u in de war bent en dat u nog steeds niet weet of u een man of een vrouw wilt (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Het is toch wel zeer bedenkelijk dat u omwille van het feit dat u mannen wilde vergeten en opdat een man uw hart niet meer zou kunnen breken, u besloot een relatie met een vrouw te beginnen terwijl relaties tussen twee vrouwen naar wat u observeerde, niet toegestaan zijn in Kameroen en u zelfs stelde dat u op de televisie en in de krant zag dat een vrouw hierom gestenigd werd en dat u zelf hetzelfde risico liep (zie gehoorverslag CGVS II, pp.8-9). U bracht verder geen enkele andere element naar voor dat zou kunnen verklaren waarom u, hoewel u zich nooit tot vrouwen aangetrokken gevoeld had, toch, ondanks alle risico's die hieraan verbonden waren, besloot zo'n relatie aan te gaan, dan louter om mannen te vergeten en te zorgen dat uw hart niet meer gebroken werd door mannen. Gezien uw geaardheid naar u beweerde aan de grondslag lag van uw vlucht uit uw land van herkomst, mag van u verwacht worden dat u er op zijn minst in minimale mate een aantal doorleefde verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande bemerkingen blijkt echter duidelijk dat uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw geaardheid uiterst beperkt en weinig doorleefd en spontaan waren. Verder dienen ook een aantal vraagtekens geplaatst te worden bij de verklaringen die u aflegde met betrekking tot uw relatie met (J.) en met betrekking tot (J.) zelf. Zo stelde u op het Commissariaat-generaal dat jullie elkaar al heel lang kenden maar dat jullie relatie drie jaar geleden pas begonnen was

(zie gehoorverslag CGVS I, p.7). Tegelijkertijd gaf u aan dat op het ogenblik dat de problemen begonnen, jullie al ongeveer een jaar een relatie met elkaar hadden (zie gehoorverslag CGVS I, pp.5-7) en dat de problemen in 2007 begonnen waren (zie gehoorverslag CGVS I, p.7). Dit zou willen zeggen dat jullie relatie in 2006 begon, wat geen drie jaar geleden is. Sterker nog, u gaf aan dat u na Mutengene gedurende twee jaar in Thiko verbleef en vervolgens nog eens een jaar samen met (J.) in Douala in een bordeel (zie gehoorverslag CGVS I, p.8 en gehoorverslag CGVS II, p.4), wat zou willen zeggen dat jullie op zijn minst al vier jaar samen waren. U stelde verder niet meer te weten wanneer uw relatie met (J.) precies begonnen was (zie gehoorverslag CGVS II, p.2). Bovendien zei u de geboortedatum van (J.) vergeten te zijn (zie gehoorverslag CGVS II, p.8). U kende de volledige naam van de vader van (J.) niet (zie gehoorverslag CGVS II, p.8). U stelde dat haar moeder overleden was maar u slaagde er niet in te verduidelijken wanneer haar moeder overleden was (zie gehoorverslag CGVS II, p.8). U vertelde dat (J.) één broer had maar kon niet zeggen hoe deze broer heet (zie gehoorverslag CGVS II, p.8). U verklaarde dat de vader van (J.) zijn dochter niet meer wilde zien sinds hij wist dat jullie een relatie hadden (zie gehoorverslag CGVS II, p.8). U was echter niet in staat te verduidelijken sinds wanneer (J.)'s vader wist dat jullie een relatie hadden en sinds wanneer hij dus zijn dochter niet meer wilde zien (zie gehoorverslag CGVS II, p.8). U haalde aan dat (J.) ooit een relatie had gehad met een blanke vrouw in Buea maar u kon niet preciseren wanneer dit was en hoe die blanke vrouw heet (zie gehoorverslag CGVS II, p.8). Gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw relatie met (J.) toch meerdere jaren duurde en dat jullie heel intiem waren, mag redelijkerwijs wel verwacht worden dat u op de hoogte was van een aantal basisgegevens met betrekking tot (J.) en dat u duidelijke en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot jullie relatie. Dit was zoals hierboven duidelijk blijkt niet het geval. Daarenboven kunnen een aantal bijkomende bedenkingen gemaakt worden bij de uit uw verklaringen blijkende lacunes in uw algemene kennis aangaande homoseksualiteit in Kameroen en in België. U zei dat relaties tussen twee vrouwen in Kameroen verboden zijn en vertelde dat u op televisie en in de krant vrouwen zag die daardoor problemen hadden in Kameroen (zie gehoorverslag CGVS II, p.8). U verduidelijkte dat er een vrouw gestenigd werd en een vrouw opgesloten zat (zie gehoorverslag CGVS II, p.8). U slaagde er echter niet in te verduidelijken wanneer en waar dit plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS II, p.9). Toen u gevraagd werd naar andere concrete incidenten die plaatsvonden omwille van homoseksualiteit stelde u geen andere lesbische te kennen en het verder niet te weten (zie gehoorverslag CGVS II, p.9). Gezien het feit dat dit de reden is waarom u zelf vervolgd werd en waarom u zelf het land moest verlaten, mag aangenomen worden dat u toch iets beter op de hoogte zou zijn van incidenten die zich voorgedaan hebben in Kameroen waarbij homoseksualiteit de oorzaak was van het conflict. Dit was duidelijk niet het geval. U zei in België geen enkele organisatie te hebben gecontacteerd en verduidelijkte niet te weten of zo'n organisatie bestaat (zie gehoorverslag CGVS II, p.9), wat op zijn minst bedenkelijk te noemen is gezien u ten tijde van het gehoor reeds meer dan zes maanden in België was.

Gezien uw verklaringen omtrent de beleving van uw homoseksualiteit alsook uw verklaringen met betrekking tot uw relatie en uw algemene kennis weinig geloofwaardig zijn, kan bij gevolg evenmin enig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u iets meer dan een jaar geleden besloten zou hebben homoseksueel 'te worden' en dat u als gevolg hiervan vervolgd werd in uw land van herkomst en uiteindelijk hierdoor het land ontvlucht bent. Bovendien ondermijnen een aantal bijkomende bedenkingen en incoherenties in uw verklaringen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Zo vertelde u aanvankelijk dat de problemen begonnen begin 2007 (zie gehoorverslag CGVS I, p.7). U kon niet zeggen wanneer precies (zie gehoorverslag CGVS I, p.7). Later stelde u echter dat de problemen begonnen eind 2007 (zie gehoorverslag CGVS II, p.2). U vertelde tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat u en (J.), nadat jullie betrappt werden door de huisbazin in Mutengene en door een menigte geslagen werden, naar het wijkhoofd Chief Mbah, het hoofd van quarter 7 te Mutengene, gebracht werden (zie gehoorverslag CGVS I, pp. 5,7). Later tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal stelde u dat hij de chieft was van Thiko Road te Mutengene (zie gehoorverslag CGVS II, p.3). U was niet in staat de naam van de huisbazin die jullie betrapte te geven (zie gehoorverslag CGVS II, p.3). Toen u gevraagd werd namen te geven van de jongeren van de wijk die, naar u verklaarde, op het geroep van de huisbazin afkwamen en die jullie uiteindelijk sloegen, bleef u ook hierop het antwoord verschuldigd (zie gehoorverslag CGVS II, pp.2-3). Ook de namen van de mensen waarvan u verklaarde dat ze uit de wijk waren en die erbij waren in het paleis van de chieft kon u niet geven (zie gehoorverslag CGVS II, p.3). U vertelde over de vrouwen van het paleis en verduidelijkte dat het er meer dan 20 waren waarvan één het voor jullie opnam en zei dat ze jullie moesten laten gaan maar pas nadat de andere mensen vertrokken waren (zie gehoorverslag CGVS II, p.3). U kende geen enkele naam van deze vrouwen, zelfs niet de naam van de vrouw van het wijkhoofd die het voor jullie opgenomen had (zie gehoorverslag CGVS II, p.3). Tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal zei u dat jullie tijdens jullie verblijf in Thiko in een moslimwijk gewone kledij

droegen (zie gehoorverslag CGVS I, p.7). Toen u hier echter tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal expliciet nogmaals naar gevraagd werd zei u dat jullie in die periode als moslims gekleed gingen (zie gehoorverslag CGVS II, p.4). U verklaarde dat jullie in Thiko gedurende twee jaar bij een oude vrouw, 'big mammy' genaamd, verbleven (zie gehoorverslag CGVS II, p.5). Haar echte naam of haar moslimnaam kon u echter niet geven (zie gehoorverslag CGVS II, p.5). U zei dat elke vrijdag de vriendinnen van de oude vrouw, die in de buurt woonden, in het huis van de oude vrouw bijeenkwamen (zie gehoorverslag CGVS II, p.5). U kon echter geen enkele van deze vrouwen opnoemen (zie gehoorverslag CGVS II, p.5). U vertelde dat de dag dat jullie Thiko ontvluchtten (F.R.) jullie daar terugvond (zie gehoorverslag CGVS II, p.5). U slaagde er echter niet in uit te leggen hoe het kwam dat (F.R.) jullie ineens twee jaar na datum daar in Thiko terugvond. U zei dat u dacht dat iemand van de kerk het hem ging vertellen, maar toen gevraagd werd waarom u dit dacht zei u dat jullie niet veel buiten kwamen maar dat jullie wel naar de kerk gingen waar veel mensen kwamen (zie gehoorverslag CGVS II, p.5). U slaagde er echter niet in dit verder te concretiseren. Uw verdere verklaringen hierover waren enorm verwarrend en onduidelijk. Toen opgemerkt werd door het Commissariaat-generaal dat het toch raar is dat (F.R.) twee jaar later nog steeds actief op zoek zou zijn naar jullie louter omdat jullie ooit een relatie gehad hebben, repliceerde u dat de kans erin zit dat hij daar toch toe in staat was, dat hij u gewoon niet wil zien, dat hij u haat, dat hij zelfs niet wil weten dat u bestaat (zie gehoorverslag CGVS II, p.6). Toen hierop vervolgens de vraag gesteld werd door het Commissariaat-generaal waarom hij u dan zou komen zoeken, antwoordde u dat u niet denkt dat hij u zocht maar dat hij het gewoon vernam om uiteindelijk te besluiten dat u niet zeker was dat hij u zocht (zie gehoorverslag CGVS II, p.6). Op de vraag waarom hij dan naar Thiko kwam als hij u niet wilde zien en zelfs niet wilde weten of u bestond, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS II, p.6).

U haalde verder nog enkele problemen aan met de pastor waar u bij inwoonde tijdens uw verblijf in Douala (zie gehoorverslag CGVS I, p.6). Hieromtrent stelde u echter duidelijk dat dat iets was dat gebeurd was maar dat deze problemen geenszins tot uw vertrek uit Kameroen hebben geleid (zie gehoorverslag CGVS I, p.8). Bovendien kan de geloofwaardigheid hiervan sterk betwijfeld worden aangezien ook de aanleiding voor uw verblijf bij de pastor, namelijk de problemen die u zou gehad hebben omwille van uw seksuele geaardheid, niet geloofwaardig is.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt dat u er niet in slaagde enige vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw geboorteakte uit Kameroen (met nummer 3189/41/2008) en bijbehorend 'judgment of the High Court of Fako Division' en een 'application receipt' (met nummer 1087606521) voor. Deze documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen daar uw identiteit hier niet meteen in twijfel getrokken wordt. U was niet in het bezit van enig document dat uw verdere verklaringen kon staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van het artikel 1, A, (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

Zij citeert artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en voert een theoretisch betoog dienaangaande.

Verzoekster voert aan dat het Commissariaat-generaal haar asielerzoek heeft afgewezen zonder rekening te houden met de vaststaande elementen in haar dossier. Zij verwijst naar haar verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal waarbij zij heeft te kennen gegeven dat zij vreest voor vervolging op basis van haar geaardheid. Verzoekster merkt op dat het behoren tot een bepaalde sociale groep dient te worden aanvaard als grond voor haar vrees. Zij verwijst te dezen naar artikel 10 van Richtlijn 2004/83/EG waarin wordt gesteld dat een groep die als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft, als sociale groep kan worden erkend. Er bestaat volgens verzoekster dan ook een recht op asiel ingevolge seksuele gerichtheid, weliswaar op voorwaarde dat er ook een gegronde vrees voor vervolging bestaat. Verzoekster betoogt dat ook aan deze voorwaarde is voldaan. Zij stelt dat het subjectief element aanwezig is gelet op het feit dat zij bij een eventuele terugkeer naar Kameroen vreest voor haar fysieke integriteit. Verzoekster verwijst dienaangaande naar het feit dat het in Kameroen bij wet, namelijk artikel 347 bis van het strafwetboek, verboden is om een seksuele relatie te hebben met personen van hetzelfde geslacht.

Zij betoogt dat uit rapporten van internationale organisaties, in het bijzonder een rapport van het U.S. Department of State van 2010, blijkt dat geweld en discriminatie van personen met een homoseksuele geaardheid frequent voorkomen in Kameroen en dat deze personen hierdoor uit de publieke aandacht trachten te blijven. Verzoekster stelt dat zij derhalve voldoende heeft aangetoond dat haar subjectieve vrees voor vervolging ook gebaseerd is op objectieve gronden. Zij verwijst naar de publicatie van een lijst met bekende Kameroenezen in de media, hetgeen volgens haar wijst op actieve onderdrukking.

2.1.2. In een tweede middel tracht verzoekster de motieven van de bestreden beslissing inzake haar seksuele geaardheid te weerleggen. Zij verwijst te dezen naar haar verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal en betoogt dat zij tijdens het gehoor zeer nauwgezet heeft aangegeven op welke manier zij gevoelens heeft ontwikkeld voor (J.) en dat zij gedurende lange tijd een stabiele, evenwel verborgen, relatie heeft gehad met (J.). Verzoekster merkt op dat het voor haar erg moeilijk was om openlijk over haar homoseksualiteit te spreken aangezien zij gewoon is om haar geaardheid te verbergen en omwille van deze geaardheid te worden onderdrukt. Dat zij volgens de commissaris-generaal incoherente verklaringen heeft afgelegd, is volgens verzoekster te wijten aan haar terughoudendheid om haar persoonlijkheid en de aspecten daarvan te uiten. Verzoekster benadrukt dat zij zelf meent dat homoseksualiteit een 'mentale ziekte' is. Zij voert aan dat zij weliswaar heeft aangegeven dat zij twijfels had aangaande haar geaardheid, doch zij heeft duidelijk gesteld dat zij zich in ieder geval beter voelt bij een vrouw dan bij een man. Verzoekster merkt op dat zij zich sinds haar verblijf in België als actief lid heeft aangesloten bij de 'WISH vzw', een werkgroep voor internationale solidariteit met holebi's. Zij stelt dat het haar dan ook niet duidelijk is op welke wijze zij haar geaardheid nog duidelijker kan aantonen.

2.2.1. De door verzoekster aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van haar voorgehouden reisweg en asielmotieven, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor haar algehele geloofwaardigheid.

De commissaris-generaal heeft terecht gemotiveerd dat verzoekster uiterst beperkte en weinig doorleefde verklaringen heeft afgelegd betreffende de ontdekking en beleving van haar lesbische geaardheid. Zo heeft verzoekster verklaard dat zij door de relatie met (J.) mannen kon vergeten en dat zij zich bij (J.) beter voelde dan bij de man die constant haar hart zou breken (administratief dossier, stuk 6, p. 5). Voorts heeft verzoekster verklaard dat zij voor zij (J.) leerde kennen zich nooit aangetrokken heeft gevoeld tot vrouwen en dat toen (J.) haar masseerde zij fysiek iets gelijkaardigs voelde zoals zij dat bij een man ook zou voelen en dat zij daarom een relatie met haar is begonnen (administratief dossier, stuk 4, p. 2). Gevraagd hoe zij zich in de toekomst ziet, met een man of een vrouw, heeft verzoekster verklaard: "Ik weet het nog niet echt. Ik heb nog niet echt beslist [...] Ik ben in de war [...] Ik vertelde alles aan een blanke man en weet nog steeds niet of ik een man of een vrouw wil" (*ibid.*, p. 7).

Dient te worden opgemerkt dat verzoekster evenmin enig begin van bewijs bijbrengt ter ondersteuning van haar lidmaatschap van de 'WISH vzw'. Dat verzoekster zich sinds haar verblijf in België als actief lid heeft aangesloten bij de 'WISH vzw', is niet te verzoenen met haar verklaring op het Commissariaat-generaal dat zij in België geen enkele organisatie heeft gecontacteerd en niet op de hoogte is van het bestaan van organisaties (*ibid.*, p. 9); hetgeen des te meer klemmt aangezien haar voorgehouden geaardheid de reden is voor een drastische ommekeer in haar leven, *in casu* haar vlucht uit haar land van herkomst.

Verzoekster beperkt zich tot het louter verwijzen naar haar verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal en tot het uiten van louter algemene beweringen. Zij doet hiermee geen afbreuk aan de terechte vaststelling dat het niet aannemelijk is dat zij louter omwille van het feit dat zij mannen wilde vergeten en opdat een man haar hart niet meer zou kunnen breken, heeft besloten haar seksuele geaardheid te wijzigen.

De commissaris-generaal concludeert op basis van deze vaststellingen op goede grond dat voornoemde beperkte en weinig doorleefde verklaringen de geloofwaardigheid van verzoeksters lesbische geaardheid, die de kern van haar asielrelaas vormt, volledig ondermijnen.

Verzoekster laat de bestreden motivering voorts ongemoeid waar deze stelt dat zij (i) vage en incoherente verklaringen heeft afgelegd betreffende haar relatie met (J.) en betreffende basisgegevens over (J.), die ze bovendien als sinds 1994 bleek te kennen (administratief dossier, stuk 4, p.2); (ii) vage verklaringen heeft afgelegd inzake de leefwereld van homoseksuelen in Kameroen en in België; (iii) incoherente verklaringen heeft afgelegd omtrent de aanvang van haar problemen, het wijkhoofd waar zij na de betrapping naartoe gebracht werd en haar verblijf in een moslimwijk in Thiko; (iv) vage verklaringen heeft afgelegd betreffende de huisbazin van (J.) die hen heeft betrappt, de jongeren van de wijk die hen geslagen hebben, de mensen uit de wijk die aanwezig waren in het paleis van het wijkhoofd, de vrouwen in het paleis waarvan één het voor hen heeft opgenomen, de oude vrouw in Thiko waar zij gedurende twee jaar heeft verbleven, de vriendinnen van de oude vrouw, het feit dat (F.R.) haar na twee jaar in Thiko is komen zoeken en haar problemen met de pastor. Voorgaande motieven worden in het geheel niet aangevochten. Derhalve ontberen de door verzoekster aangevoerde vervolgingsfeiten geloofwaardigheid.

De bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie is evenmin van die aard dat zij verzoeksters teloorgegangene geloofwaardigheid kan herstellen. Het betreft informatie van louter algemene aard die geen betrekking heeft op haar persoon. Dergelijke algemene informatie volstaat geenszins om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst een reëel risico loopt op onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekster dient haar vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De bestreden beslissing vindt inzake haar asielmotieven steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. In een derde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Zij citeert artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en stelt dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst bestraffing zal ondergaan wanneer zij daar een homoseksuele relatie heeft. Verzoekster verwijst te dezen opnieuw naar het artikel 347 *bis* van de Kameroense strafwet dat stelt dat homoseksualiteit strafbaar is.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas (zie *sub* 2.2.3.) en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. De verwijzing naar het artikel 347 *bis* van de Kameroense strafwet kan derhalve niet dienstig worden aangevoerd.

2.4. De middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS